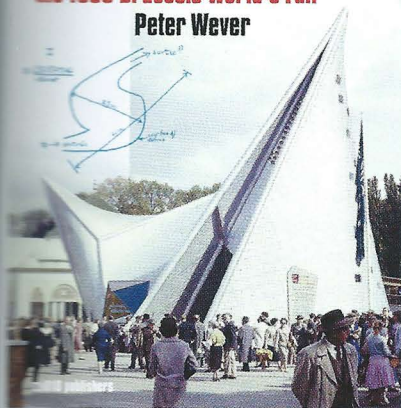

Inside Le Corbusier's Philips Pavilion

A Multimedial Space at
the 1958 Brussels World's Fair

Peter Wever

Peter Wever, *Inside Le Corbusier's
Philips Pavillion*, nai010 uitgevers; 168
blz.; € 34,50; ISBN 978 94 6208 207 6

Ambient music

De moeder aller multimedia-installaties is *Le Poème Electronique* in het commerciële Philipspaviljoen op de Wereldtentoonstelling van Brussel in 1958. Ontwerper/architect Louis Kalff bedacht het hypermoderne Gesamtkunstwerk dat – tot teleurstelling van Rietveld en andere Nederlandse bouwmeesters – gegund werd aan de architect Le Corbusier, zijn assistent Iannis Xenakis (architect en componist) en Edgard Varèse (componist).

Zo'n anderhalf miljoen bezoekers betraden de “mislukte padvinderstent” of “gedekte fluitketel” voor de acht minuten durende beeld-, licht- en kleurprojecties. Op de schuine wanden ontrolde zich een woordloos, thematisch scenario. Onbecommenterde beelden van kunstschaten werden doorsneden met de gruwelijkheden uit concentratiekampen, omspoeld door Varèse's elektronische ruis- en knetterklanken: ambient music avant la lettre. De humanistisch boodschap was dat cultuur, (Philips)technologie en urbane mega-

architectuur (van Le Corbusier) onze mensenfamilie zouden vrijwaren van nieuwe oorlogen. Niet iedereen pikte dat op. Dagblad De Telegraaf kopte “Verbijsterend modern gedicht overspoelt Expo-bezoekers”. Eén van hen zei zich “een mier in een orkaan” te voelen.

Zelfs Willem Sandberg, directeur van het Stedelijk Museum, bekende in een poëtische bespreking in *Museumjournaal* naar de diepere betekenislagen te gissen.

Na vernietiging (!) in 1959, werd het paviljoen een twintigste-eeuws icoon. Het Rijksmuseum exposeert nu een maquette met soundscape en filmmuseum Eye beheert de filmbeelden.

Arts, microbioloog én Expo 58-aficionado Peter Wever maakte er een mooi boek over, met kleurschetsen, veelzeggende verslagen, kritieken en anekdotes.

CHRIS REINEWALD

De oorspronkelijke beeld/klanksequentie is te vinden op YouTube